

مهولهوکی و پناکی خوداگایی قهومی / مپژووپی کورد

عادن محمه دپووو

گوشراوی باسه که: زیدماتی ده قه شیعییه کانی نهوسای کوردی پیکهاتوو له ژانیری نه ده بی «لیریکا» و پیرای نه مه هندی واتای فهلسه فی له و تیکستانا ده بینری. نه م نووسراوه نه یه وی بلی هه وینی نه و سی چه مکه «عه قلییه تی گشتی یان جیهانی، رۆحی قهومی و خوداگای میژووپی» که ده زگای فهلسه فی «هیگیل» یان پیکهاتوو له م چامه ی مهولهوی که ده خوینریته وه ههستی پیده کری.

دهسته واژه سه ره کییه کان: مهولهوی، هیگیل، لیریکا، رۆحی جیهانی، ناگایی، خوداگایی قهومی و...

وه رای:ی

نه م په یلوا (بۆچوون) راسته که هه ر له میژه به کگراوندی مه عریفه و قه لای فهلسه فی و ته لاری رۆشنیبری کورد شیعر بووه، شیعر تاکه ئیستاتیکی «بوون» و شوناسی «نه ته وایه تی» بووه بۆ کورد، به هۆی هندی هۆکاری سیاسی-کۆمه لایه تی له ره وه وه ی میژوودا، بیبهش بوه له باقی ژانیره فهلسه فی، نه ده بی و هونه رییه کانیتر. زۆریه ی نه و ده قانه ی نه مرۆ له نیو نارشیقی «چوارده سه ده»⁽¹⁾ شیعی نهوسای کورددا هه ن: هه ر له «کرکه»⁽²⁾ ی هورمزگان⁽³⁾، تا شوپشه مؤسیقاییه که ی فۆرم و ناوه رۆکی

گۆران، ھەموویان یەك توخم بە ناو «لیریکا Lirika، غنایی» بە ھەموو سەرچەشەنەکان و واتاكانیەوہ^(٤)، دەیانگریتەوہ. باری كۆمەلایەتی-سیاسی و نەبوونی دەسەڵات و فەقیری میدیا و سروشتی تایبەتی كوردستان و تەجروبوە تاكیەكانی شاعرانی كورد، بۆتە ھۆكارێك كە ئارشویی شیعری ئەوسامان بێ بەری بێ لە ژانیری ھەماسی (داھێنانی فەلسەفەیی میژووویی كورد) و نومایشی (دراماتیک) بە واتای راستەکی.

زێدھاتی دەقە شیعرییەكانی ئەوسای كوردی پێكھاتووہ لە ژانیری ئەدەبی «لیریکا»، بە مەرجێك ھەموو لایەنەكانی ئەم ژانیرە لە بەرچاو بگرین. عێرفانی، تێئۆكراتی و ئەشراقی، عاشقانە، تەغەزولی-ھەماسی، نەتەوایەتی-كۆمەلایەتی، سروشتخوازی، تەجروبوەیی تاکی، بۆنە و تایبەتەكان ... یەك دەستی چەشن و مەزموونی ئەدەبی ھەسارێك بووہ بۆ شیعری نەتەوہبیمان، زۆریە شاعیرەكانی ئەوسا (ئەلبەت ھەفتا ھەشتا ساڵ پێشتر لە ئیستا) كە مەتر چووگن بە قەرەیی كێشەكانی كۆمەلگە و كە مەتر پرسیان درووستكردوہ. ئێمە دەقیكی «ھەماسی/پالەوانی» وەك «شانامەیی فێردەوسی» مان نەبووہ كە «فەلسەفەیی میژوو» درووست بكات. لە وڵاشەوہ بێبەش بووگین لە رەخنەفانیكی توكمە و شیوازناسیكی كارامە كە بتوانی بە شیوہی رەوشمەند و ئاكادەمی، دەقەكان بخوینریتەوہ و قوناغەكان كە شەف و پێناسە و شیوہی رەسكانی فورم و ناوەرۆکی ئەم بزافە درمناسی بكاتن. شیوہی سونەتی ھاوردەیی مەعریفی ئێمە تەنیا ئیھتیمام بە رەھەندی دەرەكی ئەدەبەوہ بووگە، واتە چەقداكوتان و سەمەر لە سەر ناسنامە و بیۆگرافی كە سایەتی شاعیر و دانەر. لایەنی دەروونی دەقەكان و ھۆكارێ رەسكانی قوناغەكان، لە سەر میتۆدی زوانەوانی-شیوازناسی، بێشتكاری و پۆلێنبەندی نەكراوہ. سروشتییە كە سیمای ئەدەب و رۆشنیری كوردی لەم

فہزا سامناک و تاکدہ نگہدا، لیّل و نادیار بنوینئ. سہرہ پای ٹہمانہ ہہر بہ م سامانہ ٹہدہ بییہ کہ ہہمانہ ٹہبی گہش بین ٹہگر بہ وردی بہ میتودی رہخنہی زانستی ٹہم دہقانہ بخوینینہ وہ دہتوانین توخمہ کانیر پیناسہ بکہین. بقچہ سپاندنی ٹہم مہ بہستہ چامہ یہکی غنایی «مہولہ وی تاوہ گوزی ۱۸۸۰-۱۸۰۶ ز» بہ شیوازی ہیرمنوتیک (رافہ کاری) دہخوینمہ وہ و پہیلوای خوّم ناراستہی خوینہران ٹہکہم. لہم خویندنہ وہدا ہہولمداوہ ٹہو مہ بہستانہی لہم چامہدا ہہیہ لہ گہل بیرۆکہی بیرمندی مہزنی روژاوا، «ہیگل ۱۸۳۱-۱۷۷۰ ز» بہراورد بکہم. رہنگہ کاریکی شاز و دوور لہ لؤژیک بیتہ بہرچاوا، تہنیا کاتہ کہ یہکیان دہگریتہ وہ، ٹہگرچی مہولہ وی پہنجا سال پاش ٹہم بیرمندیہ ژیاوہ و قہت ہیگیلی نہ ناسیوہ، بہلام ہہردوویکیان لہ سہدہی نوزدہ ہہمدا بہ دوو بیری جیاواز و دوو کؤمہ لگہی لیکنہ چوو ژیاون. بہلام بہلگہ بق من دہقہ کہی مہولہ بییہ، کہ زیندوو و سہرہ حق ہاتوتہ ریچکہی دیالوگ و روگہی شروفاندن بہ قہولی «ریکور» ویستوومہ کاکلہی دہقہ کہ زہوت (تہساحب) بکہم. بہ تیگہ یشتنی من لہم دہقہدا ٹہم سی چہ مکہ «رؤحی جیہانی، رؤحی قہومی و خوداگایی میژوویی» کہ دہزگای دیالیکتیکی ہیگیل پیکدہ ہینن، لہم دہقہی مہولہ ویدا ہہستیان پیدہ کری. ٹہمہ پہیلوا و ہہلینجانندی منہ و رہنگہ بق ہہندیکیش دژکار و تہنانتہ دوور لہ واقع بنوینئ، چاوہ پئی پرورای جیاوازم، من وایر ٹہکہمہ، مہرج نییہ ہہموو کہ سیک و ہک یہک بیر بکہنہ وہ، «ٹہگر قہرار بی ہہموو کہس و ہک یہک بیر بکہنہ وہ ٹہوا ہیچ کہس بیر ناکاتہ وہ».

«گنورگ ویلہیلیم فیردریش ہیگیل» بیرمندی توکمہی ٹالمانی لہ بارہی «عہقلی گشتی، ٹاگاہی و خوداگاہی میژوویی-قہومی» روانگہی تاییہتی خوئی ہہیہ. «لہ بیرۆکہی «ہیگیل» دا، جیہان پیکہاتہ و گؤرہ پانی

کردار(کنش) و هه‌و‌لدانی خوداگای رۆحه. وینای ئه‌م گه‌وه‌ره‌ش «عه‌قلیکی گشتی، یان رۆحیکی جیهانی»^(۵) یه‌که به‌خ‌شراوه به‌بوونه‌وه‌ریک به‌ناو مرۆف که‌خاوه‌ن ئاوه‌ز، ژیار و ژیان‌ی فه‌ر‌ه‌ه‌نگیه. به‌گو‌ی‌ره‌ی بۆ‌چوونه‌کانی «ه‌ی‌گی‌ل» ئاگامی گه‌وه‌ریکی بزاف‌ه‌ند و هه‌و‌لد‌ه‌ره که‌دایم‌وا له‌هه‌و‌لداندا بۆ گه‌یشتن به‌«خوداگامی قه‌ومی». ئه‌م رۆحه «مینه» و ییه-پیرۆزه-هه‌رده‌م له‌کۆشش و جۆش‌شدا یه‌تا نمووده‌کانی له‌«جیهانی مادی» دا وینا بکات، یانی ئه‌گه‌ر بیه‌وی گه‌وه‌ری «ئاگامی» به‌گه‌وه‌ری «مادی» بگو‌ی‌ریت، ده‌بی بۆ وچان له‌هه‌و‌لی گۆراندا بی، تا له‌م کیشمه‌کیش‌ه‌دا، چه‌مکی «رۆحی قه‌ومی» بۆ نه‌و مرۆفانه که‌به‌خوداگایی میژوویی گه‌یشتوون دابین بکات به‌م چه‌شنه‌هه‌ر قه‌وم یان هه‌ر نه‌ته‌وه‌بی ده‌بیته‌خاوه‌نی رۆحی تاییه‌تی-قه‌ومی خۆی. «ه‌ی‌گی‌ل» پ‌ی‌ی‌وایه ئه‌م رۆحه بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان یه‌کسان نییه. نه‌ته‌وه‌کان به‌گو‌ی‌ره‌ی راده‌ی هه‌و‌لدان و مادی‌کردنی «مینه»^(۶) کان وه‌ک (ئاوه‌ز، فه‌ر‌ه‌ه‌نگ، ریک‌خ‌راوه‌کۆمه‌لایه‌تی سیاسی نایینی و نه‌فسانه‌ییه‌کان و...) ده‌گه‌ته‌ئهم به‌هه‌ر رۆحیه-جیهانییه و ل‌ی‌ی به‌ر‌خوردار ده‌بن. واته ئه‌گه‌ر هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بۆ «خوداگامی قه‌ومی» خۆی باشتر هه‌و‌لد‌ه‌بدات زووتر ده‌گاته‌لووتکه‌ی هه‌بوون، نه‌وه‌ش له‌م دۆزه هه‌له‌ته‌ده‌بی بۆ گومان له‌بازنه‌ی نه‌و رۆحه‌پیرۆزه-گشتیه‌دوور ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه و گ‌ل‌و‌له‌ی ده‌که‌و‌یت‌ه‌ ل‌ی‌ژی. به‌کورتی ده‌زگای فه‌لسه‌فی «ه‌ی‌گی‌ل» بۆ گه‌یشتن به‌«لووتکه‌ی شوناسی نه‌ته‌وه‌یی» به‌م س‌ی‌ ئاراسته‌دا ت‌ی‌ده‌په‌ی: «۱- ئاگامی (نموودی رۆحی جیهانی) ۲- به‌ش‌ن‌کردنی ئاگامی (مادی‌کردنی مینه‌کان) ۳- گه‌یشتن به‌خودئاگامی قه‌ومی»^(۷). مه‌وله‌وی زۆرت‌ر وه‌ک شاع‌یریکی عارف ده‌یناسن-هه‌ر وایشه- لکاندن‌ی چه‌مکی فه‌لسه‌فه‌ی ه‌ی‌گی‌ل بۆ ئه‌م زاته‌دژبه‌ره له‌گه‌ل

که سیتی شاعیر و دوخی زهمن و باری شارستانی ئەم دوو زانا مهزنه . به لام
با بزاین دهقه که ی چون داوهری دهکات:

نهی گه هوارهی دهور، تایی دهراره ی خهم

تا که ی سه ره نگوشت خه فلهت نه توی دهم!

بازیت پی وهردهن ههریهک وه لایی

سه ذای دایه نان وه لایه لایی

های! نه فهرقش ههن، نهو سه ذاو ته ئسیر

تا نهو لاوناو نهو مهزهو نهو شیر

ههر تفلای بی شک نهی بیشک خه فتهن

جهی دایه برپیان، بهو دایه جفتهن

وهس خاکبازی کهر بیدار بهر نامان!

برپیانه وهی تویج سهروه ختش نامان

ها وه قه فاوه یه ند شی به ویدا

چه م پهی بینایی مادیو به ویدا

قهزا وه قومار نه پای به ختمهن

قامهت جه ئقه بهست وهخت باختمهن

موتریب سازه کهت، ئوف! چ وهش تهرز بی

ئی جار هیش وهک دهنگ مه جلیس ههر بهرز بی

تا کووره ی زاریم بلنسه سانو

داخ لوای ویم جه دل نه مانو

داذ نهه ذو داذ شین، مالوومه ن لیم

دهای ویم په ریم، هیج کهس وینهی ویم^(۸)

ئەم چامە وەك باقی چامەكانیتری مهولهوی خاوهنی كومپوزیسیۆن و ریتمیکی ئەستوونییە، واتە شیعرەكە وەك پرۆسەیهك سەرتاخوار دیتە بەرچاو، بە بەكاربردنی توخمی «گێرپانەو» ویستوویەتی تەنھا یەك مەبەست پیشان بدات. بە دیدیکی تازە بۆ فەلسەفەی ژیان، بۆ تاكەكانی كۆمەلگە كە گواپی ژیان ئاراستەیهکی عەبەس نییە، ژیان ئەبێ گەوهەری «ناگایی، ئاوەز»ی لە گەلدا بی، چاوبەستراو تەسلیمی ئاكارای قەزاو قەدەر نەبی. گوتوومە مهولهوی یان هەر شاعیریکی راستەقینە پیشەرەوی زەمانەیی خۆیانن، زۆر سالانێك لە پیش خەلكانیترەو دەژین. بە راشەیی ئەم شیعرە، چما ئەم زایەلە بۆ ئەم كۆپە كۆلتووری-ئەدەبییە و تراوه. پە یام دەنیری و وشیار دەكاتەو: «ئەم شوناسە دەمانیکە لە بیسكەیی شارستانی و ئارشیقی نەتەوێهە كدا خافل ماوێتەو، دایکی راستەقینەیی نییە، زپدایك(دایه) لایەلایەیی فیلبازانەیی بۆدەكات، ناڤاگا لەو هی كە تەنیا ئەیخلاقینن، ئەوا خەریكە پشتی ئەكۆمیتەو، چاوی تەنیا بەرپیتی خۆی ئەبینی، مێژینەیهکی چەن هەزار سالەیی هەیه. لە پریكدا لە «موتریب» داوا دەكات ئاھەنگی بیداری لیبدا تا مەجلیسی یاران هەستی ببزوی و هەلینی بەزەو سروددی «خوداگایی قەومی».

- لە بەیتی هەوێلدا گەهوارەیی دەور: یانی زەمانە، جیھان، رۆحی جیھانی، عەقڵی خودایی ئەو زاراوانە كە پێخۆری فەلسەفەیی «هیگگیل» بوون. ئەم دێرە ئامازەیه بە لە دایك بوونی هەوێل، تەوێللودی یەكەم، دەسپێکی ژیاننی مادی. مهولهوی لەم «موكاشفە» دا بە مۆنۆلۆگ روو ئەكاتە خۆی و دەست دەكات بە خود سەرزەنشی و دەلی: تاكەیی وەك ساواپەك لە بیسكەیی زەماندا، بە دەسرازی خەمۆکی بەستراویتەو و قامکی غەفلەت ئەنیی بە دەمتەو. ئەیهوی خۆی لە ناڤاگایی و بەفێرۆدانی مەودای ژیان هایدار

بکاتوه و زهمینه خوش بکات بۆ دۆزه په واکانی «عهقلیه تی جیهانی» که مرقفی دهره وهست کردوه له هه مبهه نه و گه وهه ره که ناوی «عهقل و ناوهز» ی مرقفییه که متهه خه م نه بی.

- دووباره له بهیتی دووه مدها، جهختی مهوله وی له سهه «ئاوهز و عهقل» ی مرقف و ژیدهه بوونی عهقلیه تی تاک و پاریزکردن له میکانیزمه کانی «ناناگایی» که به لایه لایه ی به سۆزی دایه (زپردایک، نه فس، هیزه پالنه ره کانی دهسه لاتی وهخت) ناوی لیده بات. له روانگی «هیگیل» هوه تیشکی نه م ناوهزه له میژووی مرقفدا، هه مان به شی خوداگای «رقح» یان «رقحی جیهان» ه⁽⁹⁾.

- مهوله وی زوانی شیعی زور ساکار، خومالی و شه قامییه. نه مه یه کیکه له خاله نه رینیه کان جوانخاسی شیعی مهوله وی. بهیتی سیهه م به ناوه دهنگی و شیارکه ره وه ی «های» که وشه یه کی زاره کی و فواکلورییه، دهستپیده کا.

< های > نه فه رقتش هه ن نه و سه دا و ته نسیر/ تا نه و لاوناو نه و مهزه و نه و شیر. مرقفه کان ناگادار نه کاتوه که فره وریا بن سۆزی نه و لایه لایه و نه و لاوانده وه، زۆرتر هه لئه له تینه ره، کاردانه وه هه تاهه تاییه، نه کا ملکه چی نه م فیلکاره بن.

- له بهیتی چواره م و پینجه مدها، بایه خو و نه رزشه کانی «فه لسه فه ی ژیان» دهخاته بهرچاو و تاکه کان که خاوه ن به هره ی «ئاوهز» ن، له پووچه لخوازی و ژیانیه به تال بهرگرییان لیده کات. میسداقیک دهخاته بهرچاو بۆ مرقف. دهلی هه زاپویک له گه هواره ی دهوردا نووستوه بی گومان رۆژیک ژیانیه روو به کۆتایی دهروات و ده نووسی به بهری دایه ی قه بهره وه (گۆر به ره مه ی ژیانه). دووباره بایه خی ژیان له میژووی مرقف وه بیرمان دینیتته وه،

مادام ئینسان له بهستینهی «رۆحی جیهان»ی نهگاته «ناگامی» ژیانه که ی پووچل ده نوینی. له دیدی «هیگیل»یش «رۆحی گشتی هه مان سه رچه شنی ناگامی ئینسانه»⁽¹⁾.

- له بهیتی شه شه م و چه وته مدا، دووباره جه ختکردنه له سه ره ه مان وشياری و بیداری و ژيانی مه به ستدار که ژيان نه وه نده ی نه ماوه، پشت کۆم بوته وه که نه پوانی به ریدا چاوی هیچ نابینی، قه زاو قه ده ریش وه ک قوما رچی له مه ته ریزدایه ژيانی مروؤ بدو پینی و سامانی ژيانی به تالان بیات. جه ختکردن و ته نکید له م دیرانه دا، نیشانه ده ره وه سستی مه وله وییه به چرکه کانی ژيان و قوستنه وه ی نامرازه کانی «ناگامی» و تیگه یشتن له ژيانی میژینه. مه وله وی وه ک مروؤکی پیشاهه نگ و پیشره و، داوا ی وشياری کوی ده کات بو گه یشتن به «خو ناگایی». داوا ده کات مل که چی قوما ری قه زا و چاوبه ستراوی نه ریتی کۆن و بیری دواکه وتوو نه بیات، وه ک سوهراب سیپپه ری وته نی: «چشمها را باید شست، جور دیگر باید دید...». لیره دایه به رای من مه وله وی وه ک شاعیریکی ژیر و پیشره و، به دیدیکی جیاواز، هیله سوور و پاوه نکراوه کان، دابه رزیوو پیش فه رزه کان و میشکه به سته لۆکی و کلیل دراوه کان ده به زینی و مروؤ به ره و داوه ری «عه قل و ئاوه ز» که پیوه ریکی پۆزه تیقی دنیا ی سه رده مه، رینموونی ده کات.

- له بهیتی هه شته م و تادوا یی، ته ک گزییه کانی مه وله وی قوولتر ده بیته وه با شتر ده روانیته هه ناو و میکانیزی خه لاق. له م قوناغه ده روونی - داهینانه دا، به شیوه ی مۆنۆلۆگ روو نه کاته مونا دای «موتریب» - هیمای ده نگی نۆزه نی و به شاره تی رۆحی قه ومی - ده خوازی که سازئ خوشته رزی بو لیدات و رۆحه به خه فله ت چووه که ی به ئاهه نگی نو ی ببزوینی و له کۆری کۆبه سته ی یاراندا (ره مزی عه قلی جه ماوه ر، کۆمه لگه) به رز بیته وه و کووره ی

زاری بلّیسه بسیتنی، تا له به ستینهی ژياندا تا ماوه داخه کانی نه مینتی،
 متمانه به خش بی به ژيان، بوی رۆونه ته نیا تاك به ره جعت و داوهری ناوه ز
 و بریاری خوی ده توانی گۆرپانکاری له ژياندا به دی بهینتی، نه گینا دوی مردن
 شینی مه فالان هیچ سوودیکی بۆ نه و نییه، ژێدهر بۆ خوی ته نیا خۆیه و به س
 که بگا به خولیا «خۆئاگایی»، یان بۆ له دایک بوونیکی تر و ته وه للودیکی
 دووباره و سه عاده تیکی نه مری و مه تا مه تایی:

هه رکه س ته وه للود دووباره ش نیهن / نه ئبهت سعادهت ستاره ش نیهن^(۱۱).

نه مه هه ر نه و بیروکه بوو که یه کێک له چه مکه فه لسه فییه کانی
 «هیگیل» ی پیکهینابوو. «اندیشه اندیشه را می اندیشد و به خوداگاهی
 می رسد.»^(۱۲) واته: ته نیا ژێده بۆ نه ندیشه ته نیا نه ندیشه یه که نه ندیشه ی
 لی نه بیته وه. یان «آگاهی هر قوم، آگاهی از هستی خویش است»^(۱۳).
 واته: «آگاهی هه ر تاك و قه ومیک یانی ئاگاهی له هه بوونی خودی نه و
 قه ومه».

سه‌چاوه‌کان:

- ایوب رستم، یارسان، سلیمانی، مه‌لبه‌ندی روشنبیری هورامان، چاپی دووه‌م، ۲۰۰۶ ز
- به‌لخی مه‌وله‌وی (رقمی)، مه‌سنه‌وی مه‌عنه‌وی، ده‌فته‌ری دووه‌م، به‌بیتی ۹۷۸
بهار ملك الشعراء، سبک شناسی شعر یا تاریخ ته‌تور شیعی فارسی، به‌کوشش علیقلی محمودی بختیاری، تهران، مؤسسه مه‌تبووعاتی علمی، خرداد ۱۳۴۷ ه.ش
- تاوه‌گوزی مه‌وله‌وی، دیوانی شیعر، لیکدانه‌وه‌ی مدرس عبدالکریم، مه‌هاباد، چاپ صه‌یدیان، ۱۳۶۴ ه.ش
- جه‌مال ره‌شید نه‌حه‌ده، لیکولینه‌وه‌یه‌کی زمانه‌وانی ده‌ریاره‌ی ولتای کورده‌واری، به‌غداد ۱۹۸۸ ز
- ساقیب‌فر مورته‌زا، شاهنامه فردوسی و فلسفه تاریخ ایران، انتشارات قه‌تره - موعین، تاران ۱۳۷۷ ک.ه
- شفیعی کدکنی د.م رها، تازیانه‌های سلوک، انتشاراتی آگاه
- شفیعی کدکنی د.م رها، زبان و ادبیات فارسی عمومی، نشر چشمه، چاپ هفدهم، تهران، نشر چشمه، ۱۳۸۲ ه.ش
- صفی زاده صدیق، میژووی ویژه‌ی کوردی (تاریخ ادبیات کوردی) ج ۱ و ۲، بانه، انتشارات ناجی، ۱۳۷۰ ه.ش
- مه‌مه‌دپوور عادل، خانه‌به‌ندی شیعر کوردی هورامی له‌ده‌سپیکه‌وه تا نه‌مرو (ادوار شعر کوردی هورامی از آغاز تا به امروز)، ناماده‌ی چاپ
- مه‌مه‌دپوور عادل، سوزی لبریکا له‌نه‌زمونی شیعی کوردیدا، به‌خشکاری نیحسان تاران، ۱۳۸۸ ک.ه
- مه‌مه‌دپوور عادل، شه‌به‌نگی زوانی کوردی هورامی له‌گاساکان تا ... به‌هاوکاری مه‌لبه‌ندی روشنبیری هورامان سلیمانی، چاپخانه‌ی بابان، ۲۰۰۸ ز
- مه‌مه‌دپوور عادل، وتاری هورمزگان سه‌ره‌تای ده‌سپیکه‌ی میژووی شیعی کوردی، رامان، سالی دوازده‌هه‌م، ژماره ۱۲۹، ۲۰۰۸ م
- هورامی صه‌یدی، دیوانی شیعر، محمد امین کاربوخی، سلیمانی، چاپخانه‌ی کامه‌ران، ۱۹۷۱ م
- یاسمی رشید، کورد و پیوستگی‌های نژادی و تاریخی او، تهران، انتشارات امیر کبیر، ۱۳۶۲ ه.ش

* ماسته‌ری زمان و ئه‌ده‌بی فارسی، خاوه‌ن ئیمتیاز، به‌رپرس و ئه‌ندامی ده‌سته‌ی
سه‌رنوسه‌ری گوڤاری زرتیبار. مه‌ریوان موبایل: ۰۰۹۸۹۱۸۸۷۴۹۹۲۹

ئیمیل: adel_gov_zrebar88@yahoo.com

به‌ره‌مه‌ه چاپکراوه‌گانی نووسه‌ر:

- ۱- کتیبی «سه‌رودی خه‌زان» لیکۆلینه‌وه‌ی شتوازناسانه‌ی بی‌سارانی، فارسی،
۱۳۸۱ه‌.ش
- ۲- کتیبی «شه‌به‌نگی زوانی کوردی هورامی له‌ گاساکان تا...» میژوویی-زوانه‌وانی،
سلیمانی چاپخانه بابان، ۲۰۰۸ م
- ۳- کتیبی «تیروانینیکی نوی بو هیرموتیک و رافه‌ی ئه‌ده‌بی»، وه‌رپران له‌ فارسی به
کوردی، ناشر مؤسسه چاپ و بلاوکرته‌وه‌ی سلیمانی، کتیبی هه‌نار، ۲۰۰۹ م
- ۴- کتیبی «سوژی لیریکا له‌ ئه‌زمونی شیعی کوردیدا»، ره‌خنه و رافه‌کاری شیعی
کوردی، په‌خشکاری ئیحصان تاران ۱۳۳۸ک
- ۵- بلاوکرته‌وه‌ی وتاری ئه‌ده‌بی-رۆژنامه‌وانی له‌ گوڤار و رۆژنامه‌گانی باشوور و
رۆژه‌لات
- ۶- به‌شداری و خویندنه‌وه‌ی وتار له‌ کونگره و کۆپه ئه‌ده‌بی و فره‌ه‌نگییه‌گانی هه‌رێم
و رۆژه‌لاتدا

پہراویزہ کان:

۱- نووسہری ئەم وتارہ بہ پئی ئەو تیکستانہ کہ لہ شیعری کوردی ہورامیدا ہن، ہەر لہ «ہورمژگان» تا شیعری ئیستا (چوارده سەدە) بہ حەوت قوناغ خانەبەندی کردوہ یەکەم: قوناغی «سەرھەلدان» ہورمژگان، یەکەم شیعری نغیساری (دەھەکانی سەدە ی ہەولە ئی ک.م). «ماریفە توو» پیرشالیاری شیعەرەکانی پیرشالیارہ سیاوی ہورامی

دوہەم: شیعری «ئورامەن، مەلحوناتی فەهلوی یا فەهلەویاتی ہورامی»، چەشنیکی تر لہ سیستمی بێگە. وەک سەرچل: دەقەکانی دایە تەبریز ہورامی (۴ ک.م)، جلالە خانم لورستانی (۴ ک.م)، دایە خەزان سەرگەتی (۵ ک.م)، بابا تایەر (۴ ک.م)، شیخ سەق ہەردەویتی (۸-۷ ک.م) و سەیدی ہورامی (۱۳ ھ.ق) و...

سێھەم: شیعری ئایینی «یارسان» کہ لہ سەدە ی دوہمی کۆچیدا سەرپہەلدابوو، تا سەدەکانی دوایی بەردەوام بوو. وەک نمونە: بەلوول ماہی (نیعمی دوہم سەدە ی دوہمی ک.م) بابا سەرھەنگ دەودانی (سەدە ی چوارەم ک.م)، شاخوشین لورستانی (سەدە ی ۵ و ۴ ک.م) بابا ناوسی سەرگەتی (سەدە ی ۵ ک.م) و سان سەھاکی بەرزنجی (سەدە ی ۷ و ۶ ک.م) و... چوارەم: قوناغی «داهینان و بزافی (کرکە)»، لہ لیریکای ہورامیدا. لووتکە بیسارانی و شاعیرانی پاشرپەو (سەدە ی ۱۲-۱۱ ک.م).

پنجەم: «بەردەوامی و فرە دەنگی» لہ فۆرمی لیریکای ہورامیدا. لووتکە سەیدی ہورامی (1199/1265 ھ. ق. - 1784/1848 م) و شاعیرانی ہاودەم و شوینکە و توو (سەدە ی ۱۲-۱۳ ک.م).

شەشەم: «ھارمۆنیای فۆرم و ناوہ پۆک» لہ لیریکای ہورامیدا. لووتکە و زایەلە ی بەرزی ئەم خولە: مەولەوی تاوہگۆزی (1221/1300 ک.م) و باقی ھاوبەندانی ئەدەبی و شاعیرانی پاشرپەو (سەدە ی ۱۴-۱۳ ک.م) ..

حەوتەم: سەرەتای دەسپێکی نوێخوازی شیعری ہورامی. ئەم بزافە چەندسائیکە سەرپہەلداوہ و ھیشتا ساوایە و بۆ رسکانی زیاتر نیازی بە کات و مەودا ھەیە. (محمد پور، قوناغەکانی شیعری ہورامی، نامادە ی چاپ

۲- ئەو ھاماوہ دەنگ یان ئەو ھیشوہ دەنگانەتە کہ لہ پیکھاتە ی مورفیم و ھیجادا، چرپی دەنگ و مۆسیقا، درووست دەکات و پیکەوہ نەگونجانی بێگە کورت و درێژەکان ئەشارتتەوہ و خۆی لہگەل کیشناسی عەرۆز، جیا دەکاتوہ و دەبیتە «کومپوزیسیۆن» یان «ریتم» لہ شیعردا و زەمینە بۆ رەخساندنی دینامیکیەت و بزاتوویی لیریکا نامادە دەکات. نووسەر بۆ ئەم توخمە زوانییە ناوی «کرکە» ی بۆ پێشنیاز کردوہ. محمدپور، سوزی لیریکا لہ ئەزمونی شیعری کوردیدا/ ۷

۳- ده قیسی چهن بهیتی ده برگیهیی، له نزیکی شاری سلیمانی کوردستانی باشور، دۆزراوه ته وه. له لایهن دوکتور سه عیدی کوردستانییه وه، گه بیوه ته دهست محمد تقی بهار و پاشان بۆ توژینه وهی زوانه وانی گه یشتووه ته ئوروپا (به هار، سبک شناسی شعر/ ۴۴-۳۹). مامۆستا رهشیدی یاسمی وه کوو به لگه بهک له کتیبی (کرد و پیوستگیهای نژادی او) یق کۆنیه تی. زوانی کوردی یاسی کردوه (یاسمی/ ۱۱۹) هه وه ها مامۆستا عه لانه دین سه جادی ئه و پارچه هه لبه سته ی له میژووی ئه ده بی کوردیدا تۆمار کردووه. د. جه مال رهشید له کتیبی لیکۆلینه وه به کی زمانه وانی... ل. ۵۱۶ دا ده لئ: «هه ندی نووسه ری تریش له کتیبی خۆیانا دا یاسی ئه م هۆنراوه یانه کردووه: بۆیه بووه ته سه رچاوه به کیش بۆ میژوو و نه تنۆگراف نووسی رووسی به ناو «فلجیفسکی» که بلتیت: «ئه م هۆنراوه له سالانی بیستدا له ناوچه ی سلیمانی دۆزراوه ته وه» و به شتیه به کی درتۆتر یاسی ئه و ره و شتانه ده کات که پتیه ندی به ده قی هۆنراوه که وه هه یه. هه وه ها «رۆدینکو» ئه م هۆنراوه یه وه رگتیا وه ته وه سه ر زوانی رووسی». لیتۆزه رانی ئه م ده قه سوورن له سه ر ئه وه ی که به سه ر پیتسه ناسکۆک نووسراوه و له ئه شکه وتی هه زارمێرد دۆزراوه ته وه و هۆنراوه ی «ده برگیه یی و قالبی مه سته وی» ره سه نن هه یچ به لگه به کیش بۆ ساخته کاری ئه م ده قه له ده ستدا نییه. بیگومان ئه م ده قه، پتیه به کی توکمه یه بۆ سه ره تای سه ره له دانی، شتیه ری نویساری کوردی. بۆ ئه وه ی هه لگری توخمی «کرکه» پره نسپه ی ره سه نایه تی مۆسیقای شتیه ری کوردیه. بپوانه: (بهار محمد تقی، سبک شناسی شعر/ ۴۴-۳۹) و (یاسمی/ ۱۱۹) و (جمال رشید احمد/ ۵۱۶ و ۱۲۵ تا ۱۲۸) و (مه مه دپوور، هورمزگان سه ره تای ده سپتکی میژووی نویساری شتیه ری کوردی، رمان/ ۱۲۹)

ده قه که ی هورمزگان:

هورمزگان رمان، ئاتران کوژان/ هوشان شارده وه، گه وره گاوران
زۆرکاری ئاره ب، که رده نه خاپوور/ لگنای پاله یی، هه تا شاره زوور
شه ن وکه نیکان وه دیل بشینا/ مێرد نازا تلپتی وه پرووی هونینا

۴- ره وشت زه رده شتیه، مانۆوه بێ که س/ به زیکا نه یکا، هورمز وه هه یچ که س (مه مه دپوور، شه به نگی زوانی کوردی هۆرامی له گاساکان تا ۲۲/...)

یۆنانیه کان شتیه ریان به چوار جۆر دابه شکرده: هه ماسی (پاله وانی، Epic)، غنایی (لیریکا، Lyric)، تالیمی و مۆجیارینامیز (تعلیمی، Eitic)، و نومایشی (Dramatic). وادیاره شاعیرانی کورد ته نیا شیه تهمامیان به لیریکا بووه. «لیریک (غنایی) باسکردن له باری هه ست و عاتیفه ی تاکی شاعیرانه، به مه رجیک ناسۆی واتاکی دوو چه مکی «هه ست» و «تاکی» به رفراوان له به رچاو بگرین، یانی هه موو باری هه سته کان له نه رمترین هه ست تا زبیرترینیان به هه موو واقیعه کانی ژبان وه. هه سته تاکی به و واتاو که له رۆحی شاعیر سه رچاوه ده گری و شاعیریش تاکیکه له گلێرگه و روحیشی له هه مبه ره موو دیارده کانی گلێرگه به رپرسیا ره». (شفیعی کدکنی، زبان و ادبیات فارسی/ ۶۱)

۵- مهوله وی رومی له م بهتهدا ناماژه ی بهم «عه قله گشتییه کردووه:

این جهان يك فكرت است از عقل كل/ عقل شاه است و صورتها رسل (به لخی مهوله وی/ ۹۷۸)

۶- «مینه» واژه یه کی کزنه له تارویستا (Man) و له پاله وی (Men) به مانای «نه ندیشه» هاتوه.

۱ (ساقیب فر/ ۳۵۹)

۷- ساقیب فر/ ۱۲-۸

۸- تاره گزی مهوله وی/ ۴۴۹

۹- ساقیب فر/ ۱۰

۱۰- هه مان/ ۱۰

۱۱- تاره گزی مهوله وی/ ۲۷۹

۱۲- ساقیب فر/ ۱۰

۱۳- هه مان/ ۱۱

۱۴- هه مان/ ۱۱

۱۵- هه مان/ ۱۱

۱۶- هه مان/ ۱۱

۱۷- هه مان/ ۱۱

۱۸- هه مان/ ۱۱

۱۹- هه مان/ ۱۱

۲۰- هه مان/ ۱۱

۲۱- هه مان/ ۱۱

۲۲- هه مان/ ۱۱

۲۳- هه مان/ ۱۱

۲۴- هه مان/ ۱۱

۲۵- هه مان/ ۱۱

۲۶- هه مان/ ۱۱

۲۷- هه مان/ ۱۱

۲۸- هه مان/ ۱۱

۲۹- هه مان/ ۱۱

۳۰- هه مان/ ۱۱